

- 4) wydatki na zasiłki chorobowe pracowników agenta oraz jednorazowe odszkodowania z tytułu wypadków przy pracy agenta i pracowników,
- 5) zysk zleceniodawcy.

4. Zryczałtowana odpłatność jest ustalana na okresy uzgodnione pomiędzy zleceniodawcą a agentem, jednak nie dłuższe niż rok.

§ 18. 1. W razie istotnych zmian cen i marż na towary, materiały lub usługi, zmiany asortymentu towarów lub zakresu świadczonych usług, zmiany obrotów, a także innych istotnych zmian warunków działania placówki — podlega zmianie wielkość prowizji lub zryczałtowanej odpłatności w drodze zmiany w tej części treści umowy. W razie braku uzgodnień każda ze stron może rozwiązać umowę za jednomiesięcznym wypowiedzeniem.

2. Skutki finansowe przeszacowania zapasów towarów i materiałów znajdujących się w placówce podlegają rozliczeniu z budżetem według zasad obowiązujących zleceniodawcę.

Rozdział 4

Zasady zabezpieczenia i rozliczenia mienia powierzonego agentowi.

§ 19. Zabezpieczenie mienia następuje przez:

- 1) częściowe zabezpieczenie w formie wpłaty gotówkowej, która powinna wynosić co najmniej 10% wartości wyposażenia placówki oraz co najmniej 20% wartości zapasów towarów lub materiałów,
- 2) zabezpieczenie pozostałej części przejętego majątku weksłem gwarancyjnym bądź książeczką oszczędnościową z odpowiednią kwotą wkładów i ustanowieniem pełnomocnictwa na rzecz zleceniodawcy. Obie formy zabezpieczenia mogą być stosowane równocześnie.

§ 20. 1. Rozliczenie z agentem za mienie przy zawieraniu i rozwiązywaniu umowy następuje na podsta-

wie spisu z natury i powinno być ujęte w protokole podpisanym przez agenta i zleceniodawcę.

2. W protokole należy określić stopień zużycia przekazywanego wyposażenia i przewidywany okres jego dalszego użytkowania.

3. Towary i materiały przekazywane agentowi powinny mieć pełną wartość handlową.

4. Towary o niepełnej wartości handlowej mogą być przekazywane agentowi na warunkach komisju.

§ 21. Wartość mienia przekazywanego agentowi przez zleceniodawcę ustala się następująco:

- 1) środków trwałych — według ich wartości po cenach aktualnie stosowanych, pomniejszonych stosunkowo do stopnia zużycia określonego na podstawie okresu użytkowania,
- 2) przedmiotów nietrwałych — według ich wartości po cenach aktualnie stosowanych, pomniejszonych stosunkowo do stopnia zużycia,
- 3) drobnego sprzętu, naczyń, zastawy i bielizny stołowej, odzieży ochronnej i roboczej oraz pozostałych materiałów — według wartości po cenach aktualnie stosowanych, pomniejszonych stosunkowo do stopnia zużycia określonego komisyjnie z udziałem przedstawicieli zleceniodawcy i agenta,
- 4) towarów — według aktualnych cen detalicznych pomniejszonych o stosowane marże,
- 5) materiałów — według aktualnych cen detalicznych.

§ 22. 1. Przy rozwiązywaniu umowy agent jest obowiązany odprzedać, a zleceniodawca odkupić nadające się do dalszego użytkowania wyposażenie placówki nabyte od zleceniodawcy.

2. Przy rozwiązywaniu umowy zleceniodawca jest obowiązany odkupić od agenta towary pełnowartościowe zakupione w jednostkach gospodarki społecznej, a pozostałe może przyjąć do sprzedaży na warunkach komisju.

3. Przepisy § 21 stosuje się również przy przekazywaniu mienia zleceniodawcy przez agenta w chwili rozwiązania umowy.

45

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 lutego 1983 r.

w sprawie planowania w zakresie naprawiania szkód górniczych oraz tworzenia przez przedsiębiorstwa górnicze funduszy szkód górniczych i dokonywania wypłat z tych funduszy.

Na podstawie art. 88 i art. 89 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Sposób i tryb planowania w zakresie naprawiania szkód górniczych.

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa górnicze, które zgodnie z przepisami prawa górniczego są obowiązane ponosić

koszty naprawiania szkód górniczych oraz zapobiegania ich powstawaniu, opracowują wieloletnie i roczne plany w zakresie naprawy i zapobiegania szkodom górniczym, zwane dalej „planami napraw szkód górniczych”.

2. Plany napraw szkód górniczych powinny określać zadania przedsiębiorstwa górniczego w zakresie naprawiania szkód górniczych oraz zapobiegania ich powstawaniu w granicach określonych przez przepisy prawa górniczego.

3. Planami napraw szkód górniczych nie obejmuje się szkód górniczych:

- 1) powstałych w nieruchomościach, których gospodarczy charakter zmieniony został w sposób istotny bez zezwolenia wymaganego prawem,
- 2) powstałych w trwałych budowlach i urządzeniach wzniesionych lub przebudowanych bez zezwolenia wymaganego prawem lub niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu,
- 3) uznanych przez Radę Ministrów za szkody górnicze o szczególnie dużym zasięgu lub rozmiarze.

§ 2. 1. Plan napraw szkód górniczych określa zadania w zakresie szkód górniczych w ujęciu wartościowo-rzeczowym.

2. Plany napraw szkód górniczych opracowuje się w terminach obowiązujących dla opracowania planów przedsiębiorstw górniczych.

3. Plany napraw szkód górniczych powinny być uzgodnione z właściwymi terenowymi organami administracji państwowej stopnia podstawowego oraz jednostkami organizacyjnymi zobowiązanymi zgodnie z art. 67 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12), zwanego dalej „Prawem górniczym”, do naprawiania szkód górniczych na koszt przedsiębiorstw górniczych.

4. Plany napraw szkód górniczych powinny określać środki niezbędne do wykonania zadań rzeczowych, a w szczególności w zakresie zaopatrzenia materiałowego.

§ 3. Plan napraw szkód górniczych obejmuje w szczególności:

- 1) wykonanie napraw przez przywrócenie uszkodzonych obiektów do stanu poprzedniej użyteczności,
- 2) budownictwo zastępcze,
- 3) roboty zabezpieczające,
- 4) roboty zapobiegawcze, w tym również w nowo realizowanym budownictwie mieszkaniowym wraz ze związaną z nim infrastrukturą społeczną i techniczną,
- 5) odszkodowania pieniężne,
- 6) dostarczenie wody,
- 7) prace dokumentacyjne niezbędne do opracowania programu ochrony terenów górniczych.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa górnicze opracowują wieloletnie plany napraw szkód górniczych na podstawie zatwierdzonych programów ochrony terenów górniczych.

2. Wieloletnie plany napraw szkód górniczych powinny objąć planowe naprawianie szkód górniczych z lat ubiegłych, jak również szkód górniczych, które powstaną w okresie objętym planem.

3. Wieloletnie plany napraw szkód górniczych powinny określić w poszczególnych latach globalne kwoty przewidywanych kosztów naprawiania szkód górniczych oraz orientacyjny podział tych kosztów według określonych w § 3 rodzajów napraw szkód górniczych.

§ 5. 1. Roczne plany napraw szkód górniczych konkretyzują i aktualizują na dany rok ustalenia wieloletniego planu napraw szkód górniczych.

2. Podstawę sporządzenia rocznego planu napraw szkód górniczych stanowią ostateczne orzeczenia i zarządzenia tymczasowe komisji do spraw szkód górniczych,

ugody zarejestrowane przez te komisje oraz zatwierdzone protokoły ustalające zakres napraw szkód górniczych w obiektach własnych przedsiębiorstw górniczych.

§ 6. 1. Roczne plany napraw szkód górniczych, z zastosowaniem podziału określonego w § 3, należy opracowywać według następującego układu:

- 1) grupy poszkodowanych:
 - a) jednostki organizacyjne objęte planowaniem terytorialnym,
 - b) przedsiębiorstwa górnicze naprawiające szkody własne,
 - c) pozostałe państwowe jednostki organizacyjne,
 - d) jednostki niepaństwowe,
- 2) sposób naprawiania:
 - a) przywracanie do stanu poprzedniej użyteczności (remont),
 - b) budownictwo zastępcze,
 - c) wypłaty odszkodowań pieniężnych,
- 3) rodzaj naprawianych obiektów.

2. Spłata zobowiązań z roku poprzedniego powinna być ujęta w odrębnej pozycji rocznego planu napraw szkód górniczych.

§ 7. 1. Roczny plan napraw szkód górniczych powinien zawierać rezerwę określoną w kwocie globalnej, nie przekraczającą 10% planowanych kosztów naprawienia szkód górniczych w danym roku.

2. Rezerwa planowa, o której mowa w ust. 1, jest przeznaczona na pokrycie nie objętych planem napraw szkód górniczych kosztów naprawienia szkód górniczych, robót zapobiegawczych lub zabezpieczających, których pokrycie stało się konieczne w trakcie realizacji planu.

§ 8. Przedsiębiorstwo górnicze sporządzające plan napraw szkód górniczych powinno przesłać każdej jednostce organizacyjnej, obowiązanej na podstawie art. 67 Prawa górniczego do dokonania napraw szkód górniczych na koszt przedsiębiorstwa górniczego, wyciąg z planu w zakresie dotyczącym naprawy tych szkód.

Rozdział 2

Sposób tworzenia przez przedsiębiorstwa górnicze funduszy szkód górniczych oraz warunki i sposób dokonywania wypłat sum z tych funduszy.

§ 9. Przedsiębiorstwa górnicze, których roboty górnicze powodują częste powstawanie szkód górniczych, tworzą fundusz szkód górniczych.

§ 10. 1. Fundusz szkód górniczych tworzy się ze środków obrotowych przedsiębiorstwa górniczego przez obciążenie kosztów planowanej do wydobywania na dany rok ilości kopaliny odpowiednim narzutem na każdą tonę lub inną stosowaną jednostkę naturalną kopaliny.

2. Minister Finansów określa wysokość narzutów dla przedsiębiorstw górniczych na podstawie wniosków składanych przez te przedsiębiorstwa za pośrednictwem właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych).

3. Przedsiębiorstwa górnicze składają wnioski co do wysokości narzutu na dany rok na podstawie wieloletnich planów napraw szkód górniczych.

4. Przedsiębiorstwa górnicze składają właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) wnioski w sprawie ustalenia narzutu na dany rok w terminie do końca listopada roku poprzedzającego okres planowy, z zastrzeżeniem przepisu § 20.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwa górnicze gromadzą środki funduszu szkód górniczych na odrębnym rachunku bankowym pod nazwą „Fundusz szkód górniczych”. Fundusz ten podlega wyodrębnieniu w sprawozdawczości finansowej przedsiębiorstwa.

2. Gromadzenie środków na rachunku funduszu szkód górniczych następuje w okresach miesięcznych w terminie do dnia 20 każdego miesiąca w wysokości $\frac{1}{12}$ kwoty planowanego na dany rok funduszu szkód górniczych.

3. Środki finansowe zgromadzone na rachunku funduszu szkód górniczych, nie wykorzystane w danym roku, pozostają do dyspozycji przedsiębiorstwa górniczego.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa górnicze mogą w drodze umowy utworzyć scentralizowany fundusz szkód górniczych, którego środki będą przeznaczane na sfinansowanie naprawy szkód górniczych w zakresie przekraczającym możliwości finansowe poszczególnych przedsiębiorstw górniczych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności określać obowiązki przedsiębiorstw górniczych w zakresie przekazywania środków z ich funduszy szkód górniczych na rzecz scentralizowanego funduszu szkód górniczych, dysponenta tego funduszu oraz sposób jego wydatkowania.

§ 13. Jeżeli szkody górnicze nie występują przez czas dłuższy niż trzy lata, a uprzednio powstałe szkody zostały naprawione, ewentualną pozostałość środków funduszu szkód górniczych przedsiębiorstwo górnicze przekazuje na własny rachunek funduszu rozwoju.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo górnicze pokrywa ze środków finansowych zgromadzonych na rachunku funduszu szkód górniczych zobowiązania z tytułu zapobiegania szkodom górniczym oraz ich naprawy, określone orzeczeniem lub zarządzeniem tymczasowym komisji do spraw szkód górniczych albo ugodą, oraz koszty usunięcia szkód górniczych w obiektach własnych przedsiębiorstwa górniczego.

2. Ze środków, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo górnicze pokrywa również:

- 1) zwiększone koszty budownictwa (koszty zabezpieczenia) na terenach górniczych nowo realizowanego budownictwa mieszkaniowego wraz ze związaną z nim infrastrukturą społeczną i techniczną,
- 2) koszty prac naukowo-badawczych oraz inwentaryzacji obiektów i urządzeń, niezbędnych do opracowania i realizacji programu ochrony terenów górniczych.

§ 15. Wpłata kwot z rachunku funduszu szkód górniczych dokonywana jest według następujących zasad:

- 1) jednostkom państwowym obowiązującym na podstawie art. 67 Prawa górniczego do naprawienia szkody górniczej, jednostkom niepaństwowym upoważnionym na podstawie art. 68 ust. 3 Prawa górniczego do napra-

wienia szkody górniczej, a także w razie naprawy szkody górniczej przez przedsiębiorstwo górnicze — przedsiębiorstwo górnicze dokonuje wypłat w trybie określonym odrębnymi przepisami,

- 2) na budownictwo mieszkaniowe zastępcze komunalne — na podstawie orzeczenia o odtworzeniu — na konto wskazane przez właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego,
- 3) jednostkom niepaństwowym, w wypadkach określonych w art. 68 ust. 2 Prawa górniczego — przedsiębiorstwo górnicze dokonuje wypłat zaliczkowych w miarę realizacji robót,
- 4) jednostkom państwowym, wykonującym naprawy w obiektach o cyklach remontowych i inwestycyjnych dłuższych niż jeden rok — przedsiębiorstwo górnicze może przekazać uzgodnione zaliczki finansowe, które podlegają rozliczeniu na koniec roku sprawozdawczego.

§ 16. Zasady wypłaty odszkodowań pieniężnych za szkody górnicze regulują przepisy wydane na podstawie art. 59 ust. 10 Prawa górniczego.

§ 17. Przedsiębiorstwo górnicze wypłaca kwoty z rachunku funduszu szkód górniczych w wysokości rzeczywistych kosztów naprawienia szkody górniczej, nie wyższe jednak od kwoty ustalonej jako ostateczny koszt naprawienia szkód górniczych w orzeczeniu komisji do spraw szkód górniczych bądź w ugodzie zawartej zgodnie z art. 81 Prawa górniczego.

Rozdział 3

Sposób pokrywania kosztów naprawienia szkód górniczych przez przedsiębiorstwa górnicze, które nie tworzą funduszu szkód górniczych.

§ 18. 1. Przedsiębiorstwa górnicze, których roboty górnicze powodują jedynie sporadyczne występowanie szkód górniczych, nie tworzą funduszu szkód górniczych.

2. W razie wystąpienia szkody górniczej, koszty jej naprawienia przedsiębiorstwa określone w ust. 1 pokrywają bezpośrednio ze środków obrotowych obciążając koszty działalności.

§ 19. Koszty naprawienia szkód górniczych powstałych w czasie i w wyniku budowy zakładu górniczego obciążają koszty własne wykonawcy robót. W razie udowodnienia przez wykonawcę robót, że szkoda powstała nie z jego winy, koszty naprawienia szkody górniczej są pokrywane ze środków inwestora.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 20. Przedsiębiorstwa górnicze złożą właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) wnioski w sprawie ustalenia wysokości narzutu na 1983 r. w terminie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia zarządzenia.

§ 21. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie planowania w za-

kresie naprawiania szkód górniczych oraz tworzenia przez przedsiębiorstwa górnicze funduszy na pokrycie kosztów naprawiania szkód górniczych i dokonywania wypłat z tych funduszy (Monitor Polski Nr 27, poz. 137).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów: J. Obodowski
Minister Finansów: S. Nieckarz

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 800,— zł, półrocznie 500,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia **31 października**. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia **31 marca**, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia **30 września**. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto **Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-3157-222**. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, Powszechny Dom Książki „Uniwर्सus” — ul. Belwederska 20/22, księgarnia „Domu Książki” im. S. Żeromskiego — al. Gen. Świerczewskiego 119/123 i w kasach sądów w Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z tymczasową siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, **00-979 Warszawa**, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0124-1300-83.

Cena 16,00 zł